

Den Europæiske Union, efter justitsministerens nærmere bestemmelse gyldige her i landet, også efter at indehaveren har taget bopæl her.

Efter Rådets direktiv nr. 91/439/EØF om kørekort (kørekortdirektivet) er Danmark forpligtet til at anerkende kørekort udstedt i en anden stat, der er medlem af Den Europæiske Union eller i et land, der efter aftale med EF har gennemført Rådets direktiv nr. 91/439/EØF om kørekort.

Sverige og Finland er medlem af Den Europæiske Union. Liechtenstein er – ligesom Island og Norge – en del af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). EØS-landene indgik i 1992 en samarbejdsaftale med Det Europæiske Fællesskab, hvorefter bl.a. kørekortdirektivet også finder anvendelse for disse lande.

Rådets direktiv nr. 91/439/EØF om kørekort er på denne baggrund gennemført i Island, Liechtenstein og Norge efter aftale med Det Europæiske Fællesskab, hvorfor Danmark er forpligtet til at anerkende kørekort udstedt i disse lande.

I bekendtgørelse nr. 801 af 22. september 2003 om kørekort, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1026 af 21. oktober 2004 (kørekortbekendtgørelsen), er der fastsat nærmere bestemmelser om anerkendelse af kørekort udstedt af en stat, der er medlem af Den Europæiske Union, eller et land som efter aftale med EF har gennemført Rådets direktiv nr. 91/439/EØF om kørekort.

8.2.2. *Justitsministeriets overvejelser*

Justitsministeriet finder, at bestemmelsen i færdselslovens § 61, stk. 3, bør opdateres, således at kørekort, der er udstedt i Island, Liechtenstein, Norge eller i en stat, der er medlem af Den Europæiske Union, efter justitsministerens nærmere bestemmelse, er gyldige her i landet, også efter at indehaveren har taget bopæl her. Bestemmelsen foreslås derfor ændret i overensstemmelse hermed. Ændringerne medfører ikke, at de gældende bestemmelser i kørekortbekendtgørelsen skal ændres.

9. *Udvidelse af den kommunale parkeringskontrol*

9.1. *Gældende ret*

Det følger af færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 4, at parkering ikke må ske ved siden af andet køretøj, som holder ved kørebanens kant, bortset fra to-hjulet cykel, to-hjulet knallert eller to-hjulet motorcykel uden sidevogn. Efter færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, straffes overtrædelse af § 29, stk. 3, nr. 4, med bøde.

I medfør af færdselslovens § 121, stk. 1, kan politiet pålægge en afgift for overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser om standsning og parkering i færdselsloven, visse bestemmelser om standsning og parkering fastsat i medfør af færdselsloven samt standsnings- og parkeringsforbud, der angives ved afmærkning. Færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 4, er ikke omfattet af denne bestemmelse om parkeringsafgift, men – som nævnt – i stedet omfattet af færdselslovens straffebestemmelse, hvorefter overtrædelse af § 29, stk. 3, nr. 4, straffes med bøde.

Justitsministeren kan efter færdselslovens § 122 a, stk. 1, bestemme, at kontrollen med de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1, helt eller delvis overlades til kommunalbestyrelsen.

Efter § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 830 af 26. november 1998 om kommunal parkeringskontrol kan kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der er nævnt i færdselslovens § 121, stk. 1, foruden af politiet varetages af kommunalbestyrelsen. Det følger endvidere af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, at kontrollen med visse nærmere opregnede bestemmelser om standsning og parkering, hvor kontrollen forudsætter udøvelse af et særligt skøn over den konkrete parkerings eller standsnings lovlighed, alene varetages af politiet.

9.2. *Justitsministeriets overvejelser*

Det er over for Justitsministeriet blevet påpeget, at bilister bevidst overtræder parkeringsforbuddet i færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 4, om parkering i 2. position frem for at overtræde andre parkeringsforbud, idet de kommunale parkeringskontrollører ikke har kompetence til at pålægge parkeringsafgifter for overtrædelser af § 29, stk. 3, nr. 4.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at kontrollen med overholdelse af færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 4, foruden af politiet bør kunne varetages af kommunalbestyrelsen. Der er i den forbindelse lagt vægt på, at kontrollen efter Justitsministeriets vurdering ikke i øvrigt kræver udøvelse af et særligt skøn over den konkrete parkerings eller standsnings lovlighed. Kontrollen med overholdelse af færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 4, vil foruden af politiet kunne varetages af kommunalbestyrelsen, uden at der foretages en ændring af bekendtgørelsen om kommunal parkeringskontrol.

Det foreslås derfor, at færdselslovens § 121, stk. 1, nr. 4, ændres, således at politiet kan pålægge en afgift for overtrædelse af færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 4. Kontrollen med overholdelse af færdselslovens § 29,